

gang med forhandlinger med erhvervenes organisationer osv., herunder om grønne afgifter for erhvervslivet, således at konkurrenceevnen ikke belastes.

Vi har jo forhandlet dagsordenen med både Venstre og De Konservative, og vi har forhandlet med SF, og det er klart, at der fra begge sider har været ønsket om at ændre og få ting ind og få ting ud af dagsordensteksten. Det tager jeg som tegn på, at vi fra regeringspartierne side har lavet en afbalanceret dagsorden med det rigtige sigte. Derfor har vi fastholdt, at vi ikke vil give indrømmelser til den ene eller til den anden side, men vi står på en god, afbalanceret dagsorden, som har det sigte, som regeringspartierne går efter.

Peter Duetoft (CD):

I CD vedstår vi målsætningen for år 2005. Det er rigtigt, at vi var skeptiske i sin tid, men alle har jo efterhånden indstillet sig på, at det var så det mål, der var. Det har industrien, det har en række af Folketingets partier, og vi vil da også her markere, at de 20 pct.s reduktion af CO₂, der er forudsat i år 2005, vil vi gerne være med til at leve op til.

Det andet, vi vedstår, er regeringsgrundlaget, hvori der står, at virksomhederne skal kunne få omkostningsnedsættelse ved miljørigtig adfærd, og at den internationale konkurrenceevne ikke må forringes. De to ting er for CD udgangspunktet i denne diskussion, og jeg skal ikke gå ind i den generelle energipolitiske diskussion, for den havde vi jo under redegørelsesdebatten.

Jeg vil koncentrere mig om det, der er oppe i tiden, nemlig spørgsmålet om afgifterne. Der vil jeg slå fast, at for CD er det helt afgørende, at eventuelle grønne afgifter ikke koster danske arbejdspladser. Det er også et udgangspunkt, at vi er nødt til at sige, at den måde, man indfører grønne afgifter på, ikke må koste danske arbejdspladser.

Vi har diskuteret Dithmerrapporten allerede, og det er jo en embedsmandsrapport, som er en meget udmærket rapport, men uendelig teoretisk. Det er efter CD's opfattelse en ubrugelig rapport i praksis.

Vi har ikke bundet os til nogen af de modeller, der er i rapporten. Vi har ikke politisk sagt ja til dem i regeringen, vi har ikke som parti sagt ja til dem, og det er bl.a., fordi vi faktisk mener, at det er et velkvalificeret skrivebordsarbejde, som ikke har så meget med den virkelige verden at gøre.

Det kan man se bl.a. på reaktionerne fra de meget store virksomheder, der jo har sagt offentligt, at selv om man tager den laveste afgift for procesindustrien, så kan det risikere at koste op til 150 mio. kr. i ekstra afgifter for disse store virksomheder. Tror man virkelig på, når Portland i Ålborg har valget mellem at have en cementfabrik dér eller have den et sted i udlandet, at det ikke vil koste arbejdspladser, hvis man indfører sådan en afgift? Eller Stålvalseværket? Eller i gartnerier eller andre steder, i fiskeindustrien, hvor der er et voldsomt energiforbrug?

Altså, vi vil i alt fald sige, at den model ikke er vores kop te, for vi tror ikke på, at det ikke vil koste danske arbejdspladser.

SO₂-mæssigt mener man jo i rapporten, at der mangler 15.000 t i, at vi kan leve op til de internationale kvoter, der er aftalt, og dér vil jeg bare igen erindre om, hvad jeg sagde under redegørelsesdebatten, at de 9.000 kan man altså hive i land via Avedøre 2. Jamen så var det da en idé at gå den vej. Med respekt for høringer og alt det dér er det da i alt fald en bedre måde at gøre det på end at bringe arbejdspladser i fare.

Jeg vil godt sige meget firkantet, at efter CD's opfattelse er Dithmerudvalget alt, alt, alt for forelsket i afgifter. De har efter vores opfattelse koncentreret sig for meget om det ene middel i forhold til alt andet, og de er efter min opfattelse også ulogiske i deres fremstilling.

Hvis vi igen tager CO₂-afsnittet, så påstår man, at målet for CO₂-nedbringelsen både kan nås gennem administrative virkemidler og afgifter.

Derefter siger man en halv side senere, at anvendelsen af kvoter og påbud har en stor og meget sikker virkning for nedbringelsen og udslippet, og alligevel konstaterer man så igen en halv side efter, at i øvrigt mener man, man skal bruge afgifter.

Se, det kan da godt være, at man synes ved skrivebordene, at det var logisk. Men det er ikke logisk for en politiker at sige, at der er dette valg – rose det ene af valgene og så vælge det andet. Vi synes som sagt, at man har valgt afgiftsmodeller for afgiftsmodellernes skyld, og det vil vi gerne advare meget mod, og det er derfor, vi er meget skeptiske over for de modeller, der foreligger.

Vi vil nemlig gerne have grønne afgifter. Men grønne afgifter skal være et af flere virkemidler for at nå det miljømæssige mål. Vi vil tage udgangspunkt, som også ministeren har sagt tidligere i dag, i, at vi skal nå det miljømæssige